

մանուկիներն ասելով, “Թայլտուք մանե կտւոյդ գալ առ իս, և մի արգելուք զդոսա, զի այդպիսեացդ է արքայութիւն երկնից” :

Արքաղան Հայր, Դուք, որ արթուն և անդադար ջանքով կաշխատիք մեր լուսաւորութեան համար : Դուք, որ առաջին անգամ օրհնեցիք այս լուսաւորութեան մեծ գործն, ընդունելով զայն Զեր հովանաւորութեան տակ, Դուք՝ նոյնպէս առաջին անգամ բացիք լուսաւորութեան ձանապարհը խղճալի որբոց համար, զորս այնքան սիրեց Զեր Վարդապետին, որ զինքն ներկայացուցիներ ընտրեց երկրիս վրայ. Դուք ևս երկու որբ աղջիկներ Զեղ որդեգիր ընտրեցիք յանուն Զեր Վարդապետին, որ ասաց. “Որ ոք ընկացի զմանուկ մի այսպիսի յանուն իմ՝ զիս ընդունի” :

Քոյրեր, ձեր առաջ բացուած է այսօր նոր ձանապարհ լուսաւորութե, որ պիտի առաջնորդէ ձեղ՝ ձեր պարտաւորութիւնը ձանաչել և ձեր սիրալին ու միտքը դարձնել այս օրէն առ Աստուած, առ Ազգն և առ ձմնարիտ կեանքն, որոյ լոյն խաղաղէ և անանց: Դուք պարտիք ձեր աշաց առջեւ ու նենալ այն բարեպաշտ կանանց պատկերները, որոց համար Փրկիչն ասաց, “Վարթա, Վարթա, դու հոգաս և զքաղում իւիք զքաղեալ ես, բայց աստ սակաւ ինչ պիտոց է. Վարիամ մասն բարի ընտրեաց, որ ոչ բարձցի ինմանէ” :

ՓՈՒՆՉ
ԵՒ ԹՂ.ԹԱԿԻՑ ԻՒՐ

Փունջ 699 թուոյն մէջ մի անտեւն նամակ կը կարդանիք, որ թշնամանց լուսակը մ'է ընդդէմ երկուց Արքաղան Պատրիարքաց և միաբանա-

կան Աւխտիս Ա. Երուսաղէմի :

Սամակն անանուն լինելուն պատճառու, մենք ուղղակի Փունջն կը ճանաչենք հեղինակ և պատասխանատու, ուստի և Փունջն կ'ուղղենք մեր խօսքը:

Փունջը կ'ամբաստանէ թէ՝ Պօլսց և Երուսաղէմի Ա. Պատրիարքները Շաղակից եղած են Եգիպտոսի ազգայինքն բարսցապէս մեռցնելու համար:

Փունջն կը հրատարակէ թէ՝ Երկու Պատրիարքաց և Երուսաղէմի Ա. իաբանութեան շնորհիւ Եգիպտոսի Խորենեան գործոցը գոյուած է և ուսանողը ու ուսուցիչը ցրուած :

Փունջն կը գուշակէ թէ՝ Եկեղեցիներն եւս շուտով պիտի գոցուին, եթէ Ա. եօրոպ եպիսկոպոսն առաջնորդ չընշանակուի նոյն Վիճակին :

Փունջն կըսպառնայ վերջապէս, թէ Երուսաղէմի և ոչ մի միաբանն պիտի յաջողի Եգիպտոսի առաջնորդական աթօռնին վրայ բազմելու, թէ և Երևանին իշած հրեշտակ ճը ըլլայ :

Արդ՝ թէ եւ մենք գիտենք, որ ոչ թէ միայն Փունջ այն ամբաստանութիւնն, այլ և իւր բոլոր հրատարակութիւնքն արժեք չունին Հասարակութեան առջեւ. թէ և համոզուած ենք, որ սոյն վայրախօս ամբաստանութիւնն Փունջն և կամ իւր մի նմանակցին սննհատական զրախօսութեան արդիւնքն է, և ոչ թէ Եգիպտոսի Հասարակութեան. թէ և կը գուշակենք, որ Փունջ հրատարակութեանց դէմ պատասխան գրելով՝ բառականին կարեւորութիւն և արժանաւորութիւն տուած պիտի լինինք, զոր ամենեւին չունի Փունջն. բայց այս ամեն պարագաներն իմանալով հանդերձ, դարձեալ պիտի պատասխաննենք համառօտիւ, ինչպէս ՍՏՕՆՏ նախորդ թիւերով պատասխանեցնեցնք Արևոտնին :

Խնչպէս որ Փառաջի հրատարակութեան գլխաւոր շարժառիթն է Անորոպակաստանի եղիպատճինն առաջնորդութիւնն, նոյնպէս է և դրաբացներ և եկեղեցիներ գոյուելու հնարագիտական համբաւն : Երբ Անորոպակաստանի վարչութիւնն, եկեղեցիները կը պայծառանան, դրաբացները կը բարեկարգուին, յառաջադիմութիւնն ու բարօրութիւնն ըստ ծովանան նոյն Ահճակին մէջ և Արշակունի ու Փառաջի ներբազները մինչեւ յօդս կը բարձրանան : Իսկ երբ Անորոպականայ կամ առաջնորդ ըլլինի Եղիպատօսի, գպրոցներու և եկեղեցիներու եկամուտները կը սպառին, պարոքերը կը գեղուին, դռները կը փակուին, և եթէ երկնքէն հրեշտակներ եւս իջնեն, կարող չեն բանալ, որովհետեւ գպրոցներ և եկեղեցիներ բանալու հրաշագործ բանալն միայն Անորոպի ձեռքն է, որ իւր քնացած ժամանակ՝ ուրիշ մահկանացուի ըլլ հաւատար, այլ միայն Արշակունի և Փառաջն :

Այս հրաշագործ բանալնով, երբեմն Տրապիզոնի Ահճակին մէջ եւս 90 հատ գպրոցներ բացուած էին, որոնք, երբ Անորոպ հեռացաւ և բանալն իւր հետ տարաւ, իսկայ մի աւուր մէջ գոցուեցան, ինչպէս որ մի աւուր մէջ բացուած էին :

Իրաւ է որ, երկու Արքաւուան Պատրիարքներն ու Եղուասաղէմի Ահճական սութիւնն սցովիսի հրաշագործ բանի չունին, բայց շատ պիտի ցաւին, եթէ ստուգիւ իմանան, որ սոյնօրինակ հրաշագործութեան վրայ հիմնուած են Եղիպատօսի և Աղքասանղրից դրաբացներն, և ոչ մէջ ժողովրդի համակամ ուսումնասիրութեան, արդիւնաբեր գործակցութեան և իրենց զաւակաց յառաջադիմական ըլձից և եռան-

դեան : Վասն զի, եթէ մերոպեան հրաշագործութեան վրայ հիմնուած լինի իրենց զաւակաց ապագայն, Անորոպակաստանի վարչութիւնն է և դրաբացներն իջած կը փոխի յաշխարհէս, իսկայ Եղիպատօսի բովանդակ Վիճակին խորին թշուառութեան մէջ կ'ընկղմի և երկնքէն իջած հրեշտակներն անգամ կը տկարանան գոցուած եկեղեցիներն ու գպրոցներն բանալ : Վայ այն խեղճ գպրոցներուն, որոց բանալն հրաշագործներու ձեռքն է, և ոչ մէջ ժողովրդի և իրեն ընտրած բանիբուն ուսումնականներու եւ գաստիարակներու :

Անք այնպէս գիտենք և այնպէս կը հաւատանք, որ եթէ Եղիպատօսի վիճակին մէջ ազգային գպրոցներ կան և պիտի բարեկարգուին ու յառաջադիմեն, այդ մեծ գործը յատկապէս ժողովրդի ձեռքով պիտի կատարուի և ոչ Անորոպի կամ Ահճակասի : Վասն զի, Անորոպը ժողովրդին գրամ պիտի ըստայ գպրոցներու համար, այլ ընդհակառակն՝ գրամպիտի պահանջէ ժողովրդէն իրեն բազմադիմի ծախուց համօր : Իսկ եթէ գրամներն ու եկամուտներն ես, Անորոպ Եղիպատօսի ներկայութեամբ և բացակայութիւնը, կը բազմանան և կը նոււազին հրաշխաք, այդ գալունիքն մենք ըլլ գիտենք, և հետեւապէս կանխաւ ներողութիւն կը խնդրենք այս մասին Արշակունի և Փառաջն :

Կատ կը ցաւինք, որ Փառաջն կամ իւր թղթակիցն, ոչ գիտէ ինչ մասնաւոր շահու համար, կը համարձակին ժողովրդի անունն իրենց խաղալիկ առնել, մերթ Պատրիարքներն ամբաստաննել ու ժողովուրդ մեռնելու բանից կոչել, և մերթ Աղքային Վարչութեան ու Եղուասաղէմի Ահճական սութեան դէմ անգատիստ թշնա-

մանքներ տեղալ, ամիսաւ անուանել, դպրոցներ և տաճարներ դօցելու մէջ սակած կոչել, և այսպէս հասարակութե ողջմութիւնը պատրելու համար՝ ամեն աջքակապութիւն ՚ի գործ դնել։ Կը ցաւինք, այն, բայց ոչ թէ եղած զրաբարառ թեանց համար, այլ նոյն իսկ Փառանձն համար, որ ստայօդ գրուածոց հրատարակութեամբ միայն կ'ապրի ու կը մնանի, և ոչ թէ Ճշմարտութեան սպատաւորելով, իայց Ճշմարտութեան ձայն լած ունի Փառանձն, իւր բավանդակ կենաց մէջ, որ կարողանայ իմանալ թէ ի՞նչ է Ճշմարտութիւնն։

Ճ.ԸՄԸՆԾԿԱՎՐԾԱԿԱՆԻՔ

Երբ արժանաւոր անձինք բարձր պաշտօններու կը հասնին, բնականորէն ամեն մարդիկ կ'ուրախանան։

Ե. յսպիսի Ճշմարիտ ուրախութեամբ կ'աւետեմք ահա մեր համաշգի ՈՒԵ. Յ. Պապալ Ո՛ուրատեանի նոր պաշտօնը։

ՈՒԵ. Ո՛ուրատեան, որ բաղարիս Աւստրիական Հիւպատոսուրանի մէջ ատենադպրութեան, թարգմանութեան և Փոխ — Հիւպատոսութեան պաշտօն կը վարէր, այժմ նոյն Տէրութեան հրովարակաւ Յոպպէի Հիւպատոս անուանեցաւ։

Ուրախութեամբ սրտի շնորհաւորելով մեր ՈՒԵ. Համազգւոյն այս նոր պաշտօնը՝ կը փափագիմք ամենել վիճըն աւելի բարձրագոյն պաշտօնի մէջ, որոյ համար գեղեցիկ գրաւաշկանք են իւր հմտութիւնն, գործունեութիւնն և բարեհամբաւ վարքն ու բարբը։

— Բաղարիս նախկին կրտսեկուլ Վանմ. Այս Փաշան փախուեցաւ և իրեն յաջորդեց Վանմ. Վեհամիլ Փաշան, որ կիսպրոսի կրտսեկալ էր։

— Առանայէն գրուած տեղեկութիւններէն հետեւեալը կը հաջորդէնք մեր ընթերցողներուն։ « Կա թողիկուական խնդիրն լուցու և Եռյեմ. 10 ին Երեսփոխան իշխաններն ու ժողովականք, արդէն իւրեանց պաշտօնը աւարտած լինելով, իւրաքանչիւրն իրենց տեղը դարձան։ Իսկ ամսոյս 20 ին ամենայն փառաւորութեամբ և երգոց նուագներով Արբազան կաթողիկոսն եւս ճանապարհ հանեցինք։

Ուղեւորութեամներկայ էին շատ մը Ազգայինք և քաղաքիս բոլոր ականաւոր իշխանք, այնպէս որ կիլիկոյ հորիզոնը պայծառ կը փայլէր և առաւել յաղթանակ վաստկող բանակի մը կը նմանէր, բան թէ Կիլիկոյ Գահակալի մը ուղեւորութեան։

Եերկայ ամսոյս 28 ին կաթողիկոսական Օծան հանդիսին ներկայ գլունուելու համար, թուականէս Յօր ու ուաշ. Արմէօն Արբազանն, բանի մի իշխաններով, գնաց ՚ի Արա և տակաւին հան է։

Արմէօն Արբազանի ջանիւք ԱՀՅ նուել Ծնվերութիւն մի հաստատուեցաւ քաղաքիս մէջ, շաբաթական թեթե տուբրուլ և արդէն 70 հոգի անդամ գրուեցան։ Այս Ծնկերութեան նպատակին և գործոց վկայ ուրիշ անդամ տեղեկութիւններ կը հաջորդէմք, ինչ պէս և Արաի ու Կիլիկիոյ նիւթական և բարոյական նկարագրութիւնն, ասկէ վերջ, Աստուծով կիտողութեանկ'առնեումք ։